

นานมาแล้ว มีต้นแอปเปิ้ลใหญ่อยู่ต้นหนึ่ง และก็มีเด็กผู้ชายตัวเล็กๆ คนหนึ่ง ชอบเข้ามาอยู่ใกล้ๆและเล่นรอบๆต้นไม้ทุกๆวัน เขาปีนขึ้นไปบนยอดของต้นไม้ และก็กินผลแอปเปิ้ล

และก็นอนหลับใหลภายใต้ร่มเงาของต้นแอปเปิ้ล
เขารักต้นไม้ และต้นไม้ก็รักเขา

เวลาผ่านไป เด็กน้อยโตขึ้น และเขาไม่มาวิ่งเล่นรอบๆต้นไม้ทุกวันอีกแล้ว
วันหนึ่ง เด็กน้อย กลับมาหาต้นไม้ เด็กน้อยดูเศร้า

" มาหาฉัน และมาเล่นกับฉันเธอ " ต้นไม้ถาม
" ฉันไม่ใช่เด็กเล็กๆแล้วนะ ฉันไม่อยากเล่นรอบๆต้นไม้อีกแล้ว ฉันต้องการของเล่น ฉันอยากได้เงินไปซื้อของเล่น " เด็กน้อยตอบ
"ฉันไม่มีเงินจะให้เก็บลูกแอปเปิ้ลของฉันไปขายสิ เพื่อเอาเงินไปซื้อของเล่น " ต้นไม้ตอบ

เด็กน้อยตื่นเต้นมาก เขาเก็บลูกแอปเปิ้ลไปหมด และจากไปอย่างมีความสุข
หลังจากเขาเก็บแอปเปิ้ลไปหมดแล้ว เขาไม่กลับมาหาต้นไม้อีกเลย
...ต้นไม้ดูเศร้า.....

วันหนึ่ง เด็กน้อยกลับมา เขาดูโตขึ้น ต้นไม้รู้สึกตื่นเต้นมาก
" มาหาฉัน และมาเล่นกับฉันเธอ " ต้นไม้ถาม
" ฉันไม่มีเวลามาเล่นหรอก ฉันมีครอบครัวแล้ว ฉันต้องทำงานเพื่อครอบครัวของตัวเอง
เราต้องการบ้าน ช่วยฉันได้ไหม "

"ฉันไม่มีบ้านจะให้ แต่... ตัดกิ่งก้านของฉันไปสิเอาไปสร้างบ้าน "
ดังนั้นเด็กน้อยตัดกิ่งก้านทั้งหมดของตนไม่ไป และจากไปอย่างมีความสุข

อีกครั้งที่ต้นไม้ถูกทิ้งให้เดียวดาย และเศร้า....

วันหนึ่งในฤดูร้อน เด็กน้อยกลับมาต้นไม้ดีใจมาก

" มาหาฉัน และมาเล่นกับฉันเธอ " ต้นไม้ถาม

"เปล่า ฉันรู้สึกผิดหวังกับชีวิต และเริ่มแก่ขึ้น ฉันอยากเล่นเรือไปพักผ่อนไกลๆ ให้เรือฉันได้ไหม "

" ใช้ลำต้นของฉันได้ เอาไปสร้างเรือ เพื่อเธอจะได้เล่นเรือไปและมีความสุข" ต้นไม้ตอบ

ดังนั้น เด็กน้อยตัดลำต้นของตนไม่ไปสร้างเรือ

เขาล่องเรือไป และไม่เคยกลับมาอีกเลย

หลายปีผ่านไป ในที่สุดเด็กน้อยกลับมา

คราวนี้เขาดูแก่ลงไปมาก

" ฉันเสียใจ ฉันไม่เหลืออะไรจะให้เธอแล้ว ไม่มีผลแอปเปิ้ลให้ฉันไม่มีลำต้นให้ปันอีกแล้ว"

"ฉันไม่มีฟันจะกินแล้ว ฉันป็นไม่ไหว และฉันก็แก่แล้ว" เด็กน้อยตอบ

" ฉันไม่มีอะไรเหลือให้อีกแล้ว สิ่งเดียวที่เหลือ มีเพียงรากที่กำลังจะตาย "

" ตอนนี้ฉันไม่ต้องการอะไรอีกแล้ว แค่อยากได้ที่พักพิง ฉันเหนื่อยมาหลายปีแล้ว "

" รากของตนไม้แก่ๆ จะเป็นที่พักพิงของหนูได้ มาสิ นั่งลงข้างๆฉัน ...หลับให้สบาย....."

เด็กน้อยนั่งลงข้างๆ ต้นไม้ดีใจ ยิ้ม...และน้ำตาไหล.....

นี่เป็นเรื่องสำหรับทุกๆคน ต้นไม้ในเรื่องคือพ่อแม่

เมื่อเราเป็นเด็กตัวเล็กๆ เรารักที่จะเล่นกับพ่อกับแม่...

เมื่อเราโตขึ้น เราทอดทิ้งพ่อ และแม่ และกลับมาหาท่าน

เมื่อเราต้องการบางสิ่งบางอย่าง หรือเมื่อเรามีปัญหา

ไม่ว่าอย่างไร...พ่อ และแม่ของเราก็จะอยู่และให้ทุกสิ่งอย่างที่ท่านทำได้

หวังเพียงเรามีความสุข

คุณอาจจะคิดว่า " เด็กน้อย " ในเรื่องโหดร้าย

แต่นั่นคือความจริงที่สะท้อนให้เห็นว่าพวกเราทำกับผู้มีพระคุณอย่างไร?

..... แล้วต้นไม้ของคุณล่ะ เด็กน้อย???